

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНС003 (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 200.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 18-го ЖОВТНЯ 1984

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 18, 1984

No. 200.

VOL. XCI.

В ТОРОНТО ВІДБУДЕТЬСЯ ПЛЕНАРНА

СЕСІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ

Торонто (СКВУ).—У суботу, 10-го листопада ц. р., в приміщенні Інституту св. Володимира відбудеться Пленарна Сесія Секретаріату СКВУ. Реєстрація делегатів та гостей починається о год. 8-й ранку, а початок сесії о год. 9-й.

В програмі сесії буде: загальний звіт з діяльності СКВУ, який подадуть президент та генеральний і фінансовий секретарі. Звітувати буде також представник Контрольної комісії. Після обі

дової перерви буде поданий план праці Президії та усіх рад та комісій СКВУ. Призначено час на обговорення та одобрення плану праці всіма Секретаріатом.

Після сесії відбудеться вечерея для делегатів та гостей, на якій проф. Михайло Пап з Клівленду виголосить доповідь на тему „Демократизація СССР”.

Квитки на вечерею можна набути в канцелярії СКВУ або при реєстрації.

Польський редактор з Мюнхену доповідатиме про Україну

Нью Йорк. (І. К.).—Єжи Іранек Куземі, видатний польський публіцист співредактор радіо„Вільна Європа”, виголосить в п'ятницю, 19-го жовтня, у Польському Науковому Інституті, 59-та вул. Схід, між Парк і Медісон авеню, доповідь на тему „Польща й Україна: спільні традиції і спільні аспірації”.

Ред. Є. Куземі дав вже пізнати себе, як величезний прометейський концепції блоку поведених Моксенов народів і, зокрема, як пропагатор польсько-українського порозуміння. Це група паризької „Культури”, яка відіграла і далі відіграє важливу роль у ревізії польської націоналістичної думки, що звеличує період пану-

вання польської шляхетчини на Правобережжі та пропагувала в Андрусівському й Ризькому договорах поділ України між Польщею і Росією.

Тому доповідь ред. Куземського надзвичайно цікава з погляду на минуле, сучасне і майбутнє обох народів.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

Ансамбль „Гомін Стелів” і корпорація „Єшван” влаштовують товариську зустріч з нагоди випуску першої плати ансамблю „Гомін Стелів”, що відбудеться в п'ятницю, 19-го жовтня, о год. 7:30 увечері в залі Українського Інституту Америки в Нью Йорку.

Присвятили видання меншинним мовам

Оттава, Онт. (ОУПС).—Тут у виданнях Комісаріату офіційних мов вийшло окреме число офіційного „Мова й суспільність” в цілому присвячене справам меншинних мов на заході Канади.

Матеріали подано на основі доповідей і дискусій окремої конференції в Альбертському університеті в Едмонтоні, в травні ц. р., в якій брали участь такі українці: суддя А. Р. Андрейчук, посол Лявер Левинський, проф. Маноїл Лупул, посол С. Папроцький, проф. Я. Рудницький, та д-р Йос-

сип Слоган, президент Федерації Українських Професіоналів і Підприємців у Канаді. Основна конфронтація в усіх виступах йшла по лінії „багатомовності проти двомовності” та конституційно-незаконності забезпечення „політики багатомовності”, введеної в 1971 році у вніслій рекомендації Королівської Комісії Льюрандо-Дантона.

Як документ часу — видання Комісаріату офіційних мов яскраво відзеркалює мовні проблеми Канади наприкінці ХХ століття.

Помер д-р Богдан Дзерович

Нью Йорк, Н.Й. — У вівторок, 16-го жовтня ц. р., вранці помер у Кабріні Медичному Центрі в Нью Йорку сл. д-р Богдан Дзерович, визначний громадський діяч, відомий суддя в Україні, учасник Визвольних Змагань, голова Товариства Українських Правників в Америці. Покійний залишив в глибокому смутку дружину Олю з Бохенських з дітьми, вну-

ками і правнуком та ближчу і дальшу родину.

Панахида буде відправлена в п'ятницю 19-го жовтня о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку. Служба Божа в суботу 20-го жовтня, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а опісля похорон на українському православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Український Музей готує Концерт-речиталь

піаністки Лідії Артимів

Підготували Концерт-беніфі Українського Музею, відідали рдацію „Свободи” його ініціаторки й ентузіастки. На світлинці (зліва) сидить: Марія Шуст і Тая Тершаковець, стоять — Оля Ставнича і Ліда Гайдучок.

го вгорі театру в день виступу, та в передпродажі вже тепер в Українському Музеї та в українській книгарні

„Арка”.

Про піаністку-віртуоза

(Закінчення на ст. 4)

УРЯД ЗСА ВСТАНОВИВ КОМІСІЮ ДОСЛІДІВ ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

НА ПРАЦЮ КОМІСІЇ ПРИЗНАЧЕНО 400.000 ДОЛ.

Вашінгтон.—У п'ятницю, 12-го жовтня ц. р., президент Роналд Реген своїм підписом у законив створення конгресової Комісії для дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Комісія для вивчення причин Великого голоду, яка почне діяти від початку 1985 року, складатиметься з двох сенаторів, чотирьох конгресменів, трьох членів американського Уряду і шістьох членів української громади.

На працю комісії, яка діятиме два роки, призначено 400.000 доларів. Це вперше в історії ЗСА встановлено окрему конгресову комісію в українському питанні і висагнуйовано на її працю суму грошей в рамках державного бюджету.

Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ), заініціювавши понад рік тому акцію створення комісії голоду, невпинно і наполегливо працювала в цій справі. Завдяки старанням АОЛПУ, більша частина української громади підтримала цю ідею, включно з дуже активною участю Українського Народного Союзу. Масове писання листів, поштівків, збирання підписів під петиціями, тисячі телефонічних розмов і сотні особистих відвідин бюр федеральних законодавців сприяло тому, що 122

спонзори законопроекту Палати ч. 4459 приєдналися в Палаті репрезентантів і 22 спонзори законопроекту Сенату ч. 2456 приєдналися в Сенаті. Головним спонзором в Палаті був конгресмен Джеймс Флоріо, а сенатор Білл Бредлі — в Сенаті. Обидва вони демократи з Нью Джерсі.

Після того, як сен. Бредлі вніс законопроект С. 2456 в Сенаті 27-го березня ц. р., справа комісії відносно швидко і без перешкод перейшла в Палату репрезентантів, на яких свідчили про доцільність створення комісії голоду д-р Мирон Куропас, заступник головного представника Українського Народного Союзу, сен. Б. Бредлі, внескодавець, Ігор Ольшанський від АОЛПУ і від Крайового Громадського Комітету для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках. Єдиним свідком, що виступав проти створення „голодової” комісії, був Робі Паммер від Державного департаменту. Застереження Державного департаменту не були як слід обгрунтовані і тим викликали враження, що Уряд і Державний департамент не поставилися серйозно до справи комісії голоду в Україні.

Комісія закордонних зв'язків, яку очолює сен. Чарлз

Персі, який був великою рушійною силою в справі законопроекту, продискутувала і рекомендувала її повному Сенатові 19-го вересня ц. р. Через два дні після рекомендації Комісії закордонних зв'язків, „голодовий” законопроект одностайно перейшов в Сенат.

В Палаті Репрезентантів справа виглядала зовсім інакше. Конгресмен Флоріо вніс законопроект ч. 4459 у вересні 1983 року, але не зважаючи на сконцентровану акцію і приєднання 122 спонзорів, законопроект пролежав на полицях Комісії та підкомісії міжнародних справ, головою яких є відомий конгресмен з Флориди Данте Фассел. Причиною такого зволікання були, мовляв, брак часу, перевантаження важливими справами та негативні коментарі Державного департаменту й адміністрації.

Під час кінцевих сесій Конгресу і за стараннями конгресменки Марсі Каптур, демократки з Огайо, в Палаті Репрезентантів 3-го жовтня відбулися переслухання законопроекту ч. 4459 підкомісією міжнародних дій. Під час переслухання зізнавало сім свідків. За створення комісії голоду виступали всі, крім одного, того самого Робі Паммера з Державного департаменту.

Свідки, які переконливо і з великим відчуттям і зрозумінням трагедії голодомору в Україні наполегливо старалися переконати голову і членів підкомісії про необхідність якнайшвидше створити комісію голоду, були: сен. Деніс ДеКонсіні, демократ з Арізони, конгресмен Дж. Флоріо, головний спонзор, конгресменка М. Каптур, Дейвід Рот, зв'язковий в етнічних справах Американсько-жидівського Комітету, Джан Кромаскі, голова Етнічної міської ради, і І. Ольшанський від АОЛПУ і Крайового Громадського Комітету.

Оскільки ці переслухання відбулися за день перед запланованим закінченням 98-го Конгресу, законопроект ч. 4459 не відрекомендовано до голосування повною Палатою.

Натомість сен. Бредлі врятував законопроект дослідження голоду в Україні, ч. 2456, прилучивши його як додаток ч. 7014 до комплексного законопроекту асигнування державних фондів і в цей спосіб по довгих дискусіях і конференціях „голодовий” законопроект разом з асигнацією фондів було апробовано обома палатами Конгресу ЗСА 11-го жовтня та затверджено підписом президента Регена 12-го жовтня.

АРХІЄПІСКОП НЬО ЙОРКУ ВИСТУПАЄ ПРОТИ АБОРТІВ

Нью Йорк. — Архієпископ Нью Йорку Джан О'Коннор, який вже від довгого часу навіязує до близьких виборів та становнища деяких із кандидатів до проблеми абортів, виголосив тут у понеділок, 15-го жовтня, довге слово до групи лікарів, священників і монахинь в приміщенні катедральної школи, при 56-й вулиці, в якому обговорював свою критику демократичних кандидатів, зокрема Джералдін Ферраро і губернатора Маріо Квемо.

У своїй промові Дж. О'Коннор ясно сказав, що „католицькі списки очікують від кандидатів у виборах і інших політичних діячів, щоб вони публічно заявили проти абортів, на власне бажання” і щоб працювали над зміною законів щодо абортів.

Архієпископ заявив, що він своїми бажаннями не хоче впливати на голосування, але у обширному обгрунтованні пояснив, що тепер обов'язком політичних діячів є забезпечити права ненароджених дітей і коли вони цього не роб-

лять, голоси католицьких виборців повинні їх до того змусити.

Ше літом цього року Архієпископ О'Коннор виявив свій сумнів чи справжній католик з чистою совістю може голосувати на такого кандидата, що підтримує закон про аборт. У своїй промові минулого понеділка він ще сильніше висловив це саме переконання, доказуючи, що жаден кандидат на будь-який пост в публічному житті ЗСА не мусить бути речником легалізації абортів.

Архієпископ опрокинув у своєму слові також попередні публічні твердження губернатора Квемо і кандидати на пост заступника президента з демократичного табору Джералдін Ферраро, хоча не назвав їх по імені, а лише наводив їхні слова. Він сказав, що його обов'язком, як провідника Католицької Церкви є роз'яснювати всім сумніви щодо відношення католиків до справи абортів, незалежно від того, хто ці сумніви наводить.

К. ЧЕРНЕНКО СТАВИТЬ ЧОТИРИ ПЕРЕДУМОВИ ЗАХОДОВІ

Москва. — Советський лідер — генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Константин Черненко, запропонував у вівторок 16-го жовтня ц. р., чотири головні передумови Заходів, зокрема З'єднанням Стейтам Америки, які, якщо будуть прийняті, значно поправлять советсько-американські відносини і ліквінують шлях до нових переговорів у справі редукації зброї, зокрема міжконтинентальних ядерних ракет і ракет середнього засягу.

Говорячи детально про советсько-американську співпрацю, яка в останньому році дуже погіршилася, К. Черненко, перший раз від часу зустрічі президента Рональда Регена з міністром закордонних справ СССР Андреем Громиком минулого місяця, заявив, що існує загальна позитивна радше опінія про наближення у відносинах між СССР і ЗСА і советський уряд бере до опінії до уваги. „На жаль”, відмітив К. Черненко, — під теперішню пору покищо немає добрих передумов для такої співпраці”. Советський генсек думав, що ініціативу має в своїх руках президент Р. Реген і його Адміністрація, але він не бачить доброї волі зі сторони Білого Дому.

В окремому інтерв'ю, яке Черненко погодився дати кореспондентів газети „Вашінгтон Пост”, він запропонував чотири основні передумови, які, на його думку, є важливими, а головню вони забезпечують також інтереси СССР і зацікавлені у співпраці і мирному співіснуванню країн. Советський лідер вимагає від ЗСА припинення випробування космічних ракет, взаємного замороження продукції ядерної зброї, ратифікації урядом ЗСА договору про заборону

підземних випробувань атомових бомб і зобов'язання, що ЗСА ніколи перші не вживатимуть ядерну зброю у міжнародному конфлікті.

У Вашингтоні, речники Державного департаменту заявили приватно, що вони задоволені примирливим тоном К. Черненка, але не передбачають жадних змін в найближчому майбутньому без належних переговорів двох сторін. Інші американські офіційні особи заявили, що К. Черненко погодився на інтерв'ю мабуть з метою дати докази, що він все ще відповідає за советську політику і, не зважаючи на погослоси про його хворобу, тримає міцно віжки керівництва імперією у своїх руках.

Американські засоби масової інформації підкреслили, що пропозиції советського лідера про заборону випробувань ракет в космосі збігаються з позицією Волтера Монделла, кандидата на президентство від Демократичної партії, який що позицію використовує навіть на телевізійних передачах і платних рекламах.

Найбільше цікавим місцем у заяві Черненка є те, що він висловлює готовність до переговорів і есентауального повороту советських представників до Женевы, якщо ЗСА приймуть запропоновані ним передумови. Немає сумніву, що інтерв'ю К. Черненка з кореспондентом „Вашінгтон Пост” мало ясну одределену ціль, допомогти ліберальному демократові В. Монделеві у виборах 6-го листопада і позбутися з Білого Союзу зневажливого Москвою президента Р. Регена. Зрештою, це не вперше Кремль вимушується до американських внутрішніх справ, — кажуть деякі політичні спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

НЕЗВИЧАЙНА ПОСУХА, яка цього літа панувала у Тексасі закінчилася тепер зливними дощами і бурями. Це направило трагічну ситуацію, яка запанувала в цих околицях, де тварини не мали паші, а стапу втратив принаймні 1 більон доларів у рілньому господарстві за останній рік. Це був вже другий рік в якому у Тексасі панувала непересічна посуха.

ЛІКАРІ, ВИХОВНИКИ ТА ПСИХІАТРИ в ЗСА з намаганням здержати приготування до ядерної війни великодержав ведуть на цю тему широкі досліді, в яких однак вони не виносять однакових висновків. Показується, що найбільше перелікають можливість ядерної війни є діти ліберально думуючих батьків, які своєю настановою впливають на погляди своїх дітей.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЛІ „Челленджер”, що саме повернувся з просторів, є в найкращому стані з усіх дотеперішніх міжпланетних суден, ствердили ті, які його тепер переглядають. Тільки одна його частина є легко пошкоджена.

СВОБОДА **СВОБОДА**
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів UNA \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи тепер краще, чи гірше як чотири роки тому?

Найповажнішим аргументом Регена в його виборчій кампанії є твердження, що тепер людям в Америці ведеться краще, як велось чотири роки тому. В першій дебаті Роналда Регена й Волтера Мондейла — Мондейл зруччю виминув ясну відповідь на це питання. В своїй останній короткій промові він заявив, що річ не в тому, як комуś ведеться тепер, а в тому, як буде вестися в майбутньому. І Мондейл твердив, що за його урядування людям напевне буде вестися краще, бо він дбає більше за бідних, а не за багатих. Це сподобалося слухачам і він дістав рясні оплески. І тому загально вважають, що своїм поведінням, своєю поставою, своїми швидкими відповідями і заявами, Волтер Мондейл поводить краще за президента Регена, який виявляв нервовість і кількакратно зацуквався, шукаючи відповідних слів. Але по суті проблема залишилась та сама: чи Роналд Реген зумів перемогти інфляцію, надхнути людей оптимізмом і чи загаль американських громадян зазнав поправу своєї екзистенції за останніх чотири роки.

Поважний тижневий журнал „Ю.С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт" з дня 15-го жовтня присвятив цій темі шістьсторінкову статтю з наведенням численних статистичних даних, порівнянь між роками 1980 і 1984 та покликанням за іменем і місцем замешкання на голоси різних людей з різних верств населення. На запит, „чи ви сподіваєтеся поправки своєї фінансової ситуації за рік?" — 46.3 відсотка запитуваних відповіли „так", тільки 8.1 відсотка заявили „ні", 35.6 відсотка сказали „більш-менше так само", а 10 відсотків не знали, що сказати. На запит „котре партія, на вашу думку, може краще справитися з економікою країни й іншими внутрішніми проблемами?" — 40.9 відсотка запитуваних заявили за Республіканською партією і тільки 21.9 відсотка за Демократичною. Невідомо, чи збережеться така сама „прірва" після останньої дебати Регена й Мондейла — передбачають, що ця „прірва" звужиться, але що розчарування звеличників Роналда Регена його зовнішнім поведінням не матиме великого впливу на вислід виборів у користь Мондейла, бо вирішним є факт, що тепер людям є краще в Америці, як було чотири роки тому.

Консервативний синдикований коментатор Патрік Бюкенен писав у своїй статті, що йдеться не про особу Регена чи Мондейла, а про політичну філософію обох кандидатів, репрезентатив двох головних американських партій. Інший синдикований коментатор Джозеф Крафт твердить, що хоча Роналд Реген в дебати з Волтером Мондейлом не допустився ніякої кардинальної помилки, проте Мондейл зискав те, що доказав своїм поведінням, що треба підходити до нього, як до поважного кандидата, а не як до „анекдоту". Ще в іншому коментарі можна було вичитати цікаву й правдиву завагу: в дебати Регена й Мондейла вони поминалися ролями, коли звичайно, Реген виступав, як той, що атакує і що говорить про патріотизм, оптимізм, краще сьогодні і краще завтра, то тепер він орудував статистичними цифрами, а дозволив Мондейлові говорити приємні для слухача фрази про майбутність, запозичивши в Джона Кеннеді його історичну промову про „нові обрії".

По суті, краще в останніх чотирьох роках ведеться професіоналістам, бізнесменам, урядовцям на високих посадах. Фабричні робітники не зазнали великої зміни на краще, чи гірше, хіба те, що їхній заробіток краще забезпечений, але не придбали більшого обороту. Те саме стосується фермерів. Зате за опитами різних агенцій, за урядування Роналда Регена потерпіли найбільше чорні і взагалі „кольорові" громадяни в наслідок скреслення різних державних допомог. Проте і робітничі класи і чорні і „кольорові" верстви всередині поділені у підході до своєї будуччини. Демократи — твердять названий вгорі журнал, — мають постільні правди у своїх закидах на адресу Регена, що він сприяє багатим із шкодою для бідних, що значно поширилися „ножиці" у прибутках заможних та незаможних громадян. Як класичний приклад „ЮС Ньюс енд Ворлд Репорт" називає подружжя 38-літнього Джефрі Лемба з Нью Йорку, ексекютивного урядування однієї компанії і його дружини, яка працює у ньюйоркській біржі, що чотири роки тому вони заробляли 20,000 доларів а тепер — 80,000 доларів річно. Однак, тверджує названий журнал, бідна верства в Америці становить тільки 12 відсотків голосуючих, тому їхнє незадоволення не має впливу на загальний настрій і вислід голосування.

Ще добре не примітився на найвищому кремлівському кріслі Константин Черненко, а західні політичні спеціалісти і газетарі вже почали писати, і вгадувати, хто прийде на його місце. А притоку до того спричинило те, що старенький Черненко, зі самого початку, вступаючи на кремлівський престол, виявляв кволий стан здоров'я — мав блідий колір обличчя і важко дихав та заспапувався, отже мав дахавицю. А все це означає, що він, Черненко, довго не посидить на московському троні, та що кремлівський заправник треба роздивлятися за кимось на його місце.

(Тут насувається питання: чому кремлівські голови обирали К. Черненка на найвище становище в советській червоній імперії, коли добре знали, що він у підтоптаних роках та при дряхломому стані здоров'я? Чому, заки обирали, не післи його на лікарську перевірку? Адже ж у демократичній Америці, перед тим, заки обирають кандидата на президента, вони мусять перейти медичну перевірку стану їхнього здоров'я, чи вони зможуть сповняти не легку функцію президента країни? Адже президент Америки Роналд Реген, в тих самих роках, що й Черненко, але, як ствердили лікарі, він при добром здоров'ї і тому рішив поновно змагатися за становище президента країни.)

Як повідомляють західні знавці, в Союзному Союзі вкоротці мають настати важливі зміни у верхній ланці, завданням яких буде підготувати наслідство керівництвом московської червоної тюрми народів після Черненка. Ці зміни можуть бути проголошені

Степан Женецький

ХТО ПРИЙДЕ НА МІСЦЕ ЧЕРНЕНКА?

двома керівними тілами Союзного Союзу: Центральним Комітетом комуністичної партії, або Верховною Радой. Хоч обидва тіла мали свої наради останніми роками в грудні, але як припускають західні знавці, цього року свої наради можуть відбутися раніше, навіть вже за кілька тижнів.

Один провідний американський кремлезнавець припускає, що всі позначки з Кремля вказують на те, що ті зміни настануть у жовтні. Він твердить, що зміни серед керівного Політбюро відбудуться у тому напрямку, щоб підготувати новий провід Союзним Союзом після Черненка, який правдоподібно буде очолений наймолодшим членом Політбюро, 53-річним Михайлом Горбачовим. Поголоски в Москві, які продаються на Заході, говорять, що Центральний Комітет КПСС може покласти одного, чи й більше, нових членів до Політбюро, яка насправді рідить Союзним Союзом. Найбільш правдоподібно, буде назначити Володимира Долгих, член секретарату Центрального Комітету, який під сучасну пору є заступником члена Політбюро і кермує індустрією.

Хто буде прем'єром?

Поширюються чутки, що Верховна Рада, парламентське тіло, що традиційно відбуває наради вкоротці після наради Центрального Комітету партії, може назначити нового прем'єра на

місце старенького Ніколая Тихонова, якому проминуло вже 79 років. Західні знавці спекулюють, що можливими наслідниками його можуть бути назначені: Володимир Долгих, Віталій Вороніков, член Політбюро, який є головою уряду Російської Республіки, або, можливо, ки, або, можливо, Горбачов.

У Москві кружляють погослоски, що саме тепер настає час великих промощів, тобто підвищення в чинах. У Москві також говорять, — як подають кореспонденти західних часописів, — що настає час (дехто каже що давно передбачений), щоб Кремль почав процес омолодження свого керівного апарату. Західні знавці твердять, що молоде покоління советських провідників готується перебрати владу. Американські кремлезнавці твердять, що кремлівські ватажки знаходяться тепер у стані перегрупування і переорганізування в наслідок заміщення, яке наставло в серпні ц.р., коли в Москві кружляли чутки, що відкрили змову, щоб відсунути слабосилого Черненка від керми.

Резигнація ватажка Монголії.

Чутки про підготовку усунення Черненка були в основному базовані на несподіваному проголошенні 23-го серпня, що 67-річний ватажок Монголії Сєндєн-баль зрезигнував зі свого становища із-за поганого стану здоров'я. А тому, що Монголію найбільш з усіх

сателітів контролює Москва, і тому, що комуністичні ватажки майже ніколи добровільно не резигнують зі своїх становищ, деякі західні советознавці вбачають в цьому поступковий сигнал для Черненка, або, мабуть, начебто знак його неминучого усунення від керми.

Однак в останньому часі виглядає, що кремлівські голови чинили нові підходи до Черненка. Найперше, Черненко знову виступав публічно; пізніше слідувало усунення неопірного шефа штабу маршала Ніколая Огаркова; а в цьому тижні, коли міністер закордонних справ Союзного Союзу, Андрій Громико перебував в Америці і брав участь в нарадах Об'єднаних Націй в Нью Йорку, Черненко відзначив орден (здається третім з черги) Леніна.

„А це виглядає", — заявив один західний кремлезнавець, що „Черненко, як особа, і прихильники Черненка, опанували ситуацію. А це треба розуміти так, що всі кремлівські можновладці, як цілість, погодились між собою і вирішили, що заки усунуть Черненка, треба наперед добре підготувати зміну проводу."

Черненко може позбавити влади

Мета кремлівських головів виправдати систему зміни влади полягає в тому, на думку західних советознавців, щоб оминуть ті клопоти для системи, які мали місце при зміні двох головних ватажків в останніх двох роках. Дехто із західних знавців припускає, що, можливо, Черненко усунуть від влади навіть за його життя, щоб оминуть

(Закінчення на ст. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка картин Ілони Сочинської

В дні від суботи 20-го до неділі 28-го жовтня відбудеться в Українському Інституті Америки в Нью Йорку перша індивідуальна виставка картин малярки Ілони Сочинської. На виставі буде показано 20 творів, у тому більш як половина великоформатних композицій. Мисткиня студувала спочатку в Школі проєктування в Ровд Алленді, а потім в Єльській школі мистецтва й архітектури, яку закінчила 1972 року бакалавратом мистецтва. Ще в 70-их роках вона почала працювати в рекламному мистецтві, мавши для цього власне ательє і фірму та, виконуючи замовлення для великих американських корпорацій і фірм, м.і., для фірми Мобіл Ойл, Рейн Веббер і Банку Америки. Проте останніми роками вона почала малювати також „для себе", даючи низку композиційних творів на межі реалізму й абстракції. Починаючи з 1981 року вона брала участь у різних збірних виставках у ньюйоркських галереях та двічі в Бруклінському музеї, кілька своїх картин показала вона також в Українському Інституті Америки.

Якщо ще близько до абстракції твори Сочинської називає просто „конструкціями", то іншим, які вона

оживляє елементами майже реалістичного малярства, вона дає назви, наприклад, „Автопортрет зі шпательом", „Лада зі зв'язаними руками", „Ні, ні, я є ОК!", „Красивий сон" тощо. Її малярство базоване на грі динамічно-барвних форм, близьких до плякатного мистецтва, завданням якого є передусім „хапати за око", і це, можна сказати, є принципом майже всього американського малярства, для якого головною метою є багатство зорових вражень. На перший план висуваються елементи конструктивізму, але вилетіти в композиції елементи реалістичні (часом майже фотографічно точні), надають ї картинам рис надреалізму, і тут проявляються найбільш індивідуальні риси мисткині.

Добре, що ця виставка справді сучасного малярства має місце в Українському Інституті Америки, який весь оточений галереями сучасного мистецтва, які своїми відвідувачами з цілого світу, завжди зашкавлені всім новим, що твориться в мистецтві. Виставка відкрита щодня, крім понеділків, від 2-6-ої по полудні.

С.Г.

„Куриликові дні" у Мистецькій Галерії Онтаріо в Торонто

(С. Г.) Як було заповіджесько ще 1982 року, при кінці того ж року та протягом 1983 і 1984 років у репрезентативних галереях великих міст Канади, майже всіх її провінцій, відбувалися мандри ретроспективна виставка „Куриликова візія Канади".

Як уже на це вказує її назва, на виставках експоновано 49 картин канадських красавиць нашого славного, а критики додають — „найбільше улюбленого мистця Канади" — Василя Курилика (1927 — 1977). Ці картини він намалював в роках 1961 — 1977.

Перша виставка відбулася у Кітченері, Онт., від 20-го листопада до 23-го грудня 1982 року, а останню заплановано на час від 13.Х. до 2.ХІІ. 1984 року у престижній Мистецькій Галерії Онтаріо в Торонто.

Виставки спонсорує — коштом понад 100,000 доларів — одна з найповажніших канадських забезпечених спілок „The Mutual Life Assurance Co. of Canada", а її організує Мистецька Галерія в Ошаві, Онт., яка теж

видала елегантний каталог з біографією мистця, з аналізом і репродукціями картин та з бібліографією; ціна 19.50 дол.

З нагоди виставок на них появлялись рецензії. Обширний критичний огляд кітченерської виставки дав мистецький критик Джилліан МекКей, який був помісником у починному канадському журналі — тижневику „МекКей" з 29-го листопада 1982 року.

Дж. МекКей закинув організаторам, що вони представили творчість В. Курилика односторонньо, проминаючи людську глибоко-релігійну, гуманну, повну духовних і людських цінностей, яку саме зустрічаємо в його творах.

Як доповнення виставки у неділю 21-го жовтня ц.р. в Галерії відбудеться доповідь „Куриликова візія Канади", а в неділю 28-го жовтня теж в Галерії, доклад „Канада Курилика. Край і населення".

У книгарні Галерії можна купити альбому картин мистця, які вже понад два роки як випродані у книгарнях.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразно застеріг, допущивши заверсовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

О.Т.

РУСИФІКАЦІЯ ПОШИРЮЄТЬСЯ З КИЄВА НА БРАТИСЛАВУ

Кореспондент Копиленко звітує, що словацькі видавництва зацікавлені українською літературою, вони зацікавлені у перекладах з української літератури та й радо їх видаватимуть. Щоб більше, у Словацькій „Культурна Спілка Українських Трудящих, яка видає журнали „Дукля" і „Дружню вперед", газету „Нове життя" та разом з міністерством культури опікується українським народним театром у Пряшіві. Піддукальським народним ансамблем, Музеєм української культури у Свиднику, кількома українськими школами, численними гуртками художньої самодіяльності, влаштує мистецькі свята і фестивалі.

Та всім тим організаціям осередком українського життя в Пряшівщині потрібно допомоги у формі українських видань. На жаль, саме тут не дописує. Сам кореспондент з Києва Любим Копиленко заявляє, що його „зустричі виявили, на жаль, і прикро подорожню — як і раніше до наших колег і побратимів

не доходить українська періодика. Писалось і говорилося про це не раз, а справу з місця й досі не зрушено — в каталогах „Міжнародної книги" вона не значиться, отже, і передплатити її не можна".

Ось і тут собака зарита. Міністерство культури Словацького населення Пряшівщини в культурній роботі, а ось рідні брати з великої Української Советської Соціалістичної Республіки не можуть допомогти літературно, бо московська „Міжнародна книга", що дитусе всю виданничу політику у всьому СССР, просто не включає українських видань і так їх елімінує від розповсюдження. І що ж, такі рідні брати у Пряшівщині виглядають української лектури з України, коли старший брат вилімував її і не допускає.

Надаремно бідкається „вітчизняний" кореспондент Копиленко в „Літературній Україні", закінчуючи свій репортаж так: „Пішучи ці історії, бачу відкриті й доброзичливі обличчя

давніх та нових друзів, прихильників української літератури і культури, які так широкі прагнуть співпраці й взаємоблину, щедро відкриваючи серця". Цей взаємоблину заборонений в Москві та про це й повинні знати і Копиленко. Чейже початок цієї русифікаційної політики, що обмежує не тільки українські видання, але і змагає до повної ліквідації всього українського, такий в Україні і протестувати треба починати від самої України.

Самий же кореспондент Любим Копиленко бачив, що Словацьчина має свою власну Спілку Словацьких Письменників і навіть існує Українська Філія Спілки Словацьких Письменників, тоді коли українські письменники мусять бути членами Спілки Письменників СССР, а Спілка Письменників України — це тільки збирання всіх тих членів Спілки Письменників СССР, які проживають на території України. Всю культурну політику порушує Москва, як порушує московська „Міжнародна книга" про те, що видавати і куди ці видання розповсюджувати. Це й є той урядовий апарат, який послідовно і пляновано проводить русифікацію не тільки в Україні, але й за кордоном.

ВИСЛОВИ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ІЗ ПОСЛАНЬ, ПРОПОВІДЕЙ І ПРОМОВ

У зв'язку із відзначенням 40-го дня відходу у Господню вічність бл. п. Патріарха Йосифа, друкуємо вислови Блаженнішого. Вибірку зробила Дарія Кузик. — Ред.

Дорогі во Христі Браття і Сестри! Дорогі Сини і Дочки Страдної Святої Української Помісної Церкви! Мої духовні Діти. Діти великого Українського Народу!

Наша Українська Католицька Церква — ця предківська Церква Київсько-Галицької Митрополії і всієї Русі, якої всі ми є діти, навіть тоді, коли живемо поза Україною, — є для нас духовною батьківщиною. Ця свята для нас усіх Церква є водночас нашим духовним скарбом, який всі маємо берегти.

Без уваги на те, що її урядово злікувала в Україні атеїстична влада на спілку з московською патріархією, ця наша свята Церква існує, виявляє свою незламну життєдіяльність, страждає, ісповідує і родить нових мучеників за Христа і його святий заповіт — „щоб усі були одно".

Українська Католицька Церква заступала продовж сторіч справжню християнську єкumenічну думку, віляючи від політичних констеляцій і світових кон'юктур і пробувала її теж здійснювати; при тому вона собі здавала справу, що бажана церковна єдність — це свята річ.

Ми споконвіку належали і боронили єдність Церкви: стільки трупів, стільки горі і крові ми понесли, як ніхто другий, щоб єдність зберегти! Ми не знаходимо призначення, та все таки будемо свідомі того та й дай Боже, щоб

єдність Церкви і Народу жила в нас, і, щоб всіди ми голосили цю єдність і не дали себе запропастити!.. Ми ніколи не маємо іншого способу, як лише через Патріярхат об'єднатися, чи хто так думає чи я може ні, бо не знає історії своєї Церкви!.. Всі мусять держатися, і всі мусять вжити раз зрозуміти, що тільки в Патріярхаті наша сила! Ми ніколи не втримасмося при Апостольським престолі, як один буде так, другий інакше.

Починаючи в 1963 році, — по виході на волю, — нашою найбільшою журбою і працею було — не допустити до того, щоб що Церква стерла з лиця землі, щоб дати їй морально-духовну силу та матеріальну поміч, щоб вона могла проіснувати.

Великим і багатим милосердям Божим, майже чудом, за молитвами вашими і старанням Святого Отця Папи Івана ХХІІІ і інших добрих людей, послали мене Бог звільнення, коли тюремні терпіння доходили до вершка... Вихід на волю був нагодою до дальшої праці. Хоч не було моїм бажанням покидати свою батьку, не дозволено мені навіть поїхати до Львова, щоб там лишити слово поучення для розсіпаних овець стада, та знав я, що їду до мого народу і моєї Церкви там де треба пригадати їм їхню свідомість приналежності до Матері Церкви і готуватися до дня її волі... Тому і мою волю прийняв я не для вільного життя, а для дальшої праці, боротьби і змагань для добра нашого народу, для його святої Церкви, для слави Божої і Царства Божого на цій захитаній нашій землі.

Двадцять літ волі — то великий дар Божий, що його треба було зжити для добра повореного мого стада. Тому хай не буде це квітесем звільнення, але квітесем спільної нашої великої праці, щоб рятувати від загибелі здобутки батьків наших. Коли з Божою волі цей рятуюнок треба було виконувати поза Україною з її стадом по чужих землях, треба було й засоби цього рятунку перенести тут, їх розвинути, скріпити і приготувати для майбутності. Це було моє завдання і його принаймні, дорого браття і сестри, поміч я виконував. Хай остануть ці слова для нащадків. Для святої нашої Церкви, для многостраданного мого народу я трудився все своє життя — на волі чи в неволі, в радощах чи смутку, в горю чи в неволі, в славі чи в несправі, суджений своїми чи чужими — добро моєї Церкви і мого народу на славу Богу було моїм свідом і моєю ціллю.

(Продовження буде)

Українська ієрархія благословила будову нового собору в Оттаві

Парохія св. Івана Хрестителя в Оттаві з великою радістю святкувала неділю, 9-го вересня ц. р. В той день Владика єпископ Ізидор з Торонто, в асисті о. парох Володимира Шевчука, ЧС-ВВ, і духовенства, при здвигі, української громади міста Оттави і околиці, відправив Малебен з нагоди будови нового собору. Описав Владика першій церемонії першої лопати разом з гостями з державних і міських установ.

В Оттаві вже почалась будова нового храму, який матиме модерний українсько-візантійський стиль. Церква буде у формі хреста з одною великою центральною банею і з чотирма бічними, меншими, по боках. В церкві буде 350 сидінь. Храм 80 стіп високий, розложений в напрямі схід-захід згідно з нашою східною традицією. Кошт церкви — біля 2.7 мільйона доларів.

Наша громада пережила одначасно ще одну надзвичайну і рідкісну подію. Вона бачила, як Святіший Отець Папа Іван-Павло II поблагословив українською мовою угольну плитку, яку принесли о. парох В. Шевчук, ЧС-ВВ, і полковник Б. Яримович, голова церковної громади. Це відбулося 20 вересня в Оттаві на польовій Службі Божій у присутності 200.000 людей, в тому перем'єр-міністра Б. Малруні, кардиналів, єпископів і всіх наших владик, які своїми ризами і митрами збагачували вівтарний початок.

Користуючись зі свого перебування в Оттаві, де вони ще брали участь в конференції єпископів Канади з Вселенським Архієпископом, наші владиків радісно вітали цю подію і початок будови репрезентативного собору в Оттаві і видали своє пастирське благословення.

Рисунок нового собору в Оттаві

Посвячення землі під новий собор в Оттаві

Тих читачів, які бажують українській громаді в Оттаві фінансово допомогти просимо ласкаво вислати свої пожертви на адресу:

St. John Ukrainian Parish,
339 Fairmont Ave. Ottawa,
Ont., K1Y 1Y6, Canada.

Ярослав Кіт

Св. п. Богдан Кармелюк

Ще так недавно — три місяці тому, ми вітали Богдана Кармелюка з його 70-літтям, співаючи йому „Многая літа“. А ось ми прощасмо його в похоронному заведенні. Ніхто з нас не сподівався, що кінець для нього прийде так скоро, тим більше, що і сам Богдан, не відчувавчи болю, говорив про свої плани на майбутнє по виході з лікарни, ділився ними зі мною, бо я найбільше і найчастіше його відвідував. Смерть прийшла несподівано не лише для приятелів, але й для нього самого. Ще в останній день я був у нього, а наступного дня дістав телефон, що Богдан Кармелюк вже не живе.

Св. п. Богдан походив зі золотого Поділля, вже змалу інтересувався громадським життям, а після закінчення місцевої школи допомагав родині в господарстві. Ще 15-літнім юнаком вступив до ОУН, в якій залишився до своєї смерті. Відбув військову службу в польській армії, що вийшла йому на користь, бо згодом в Українській Повстанській Армії він відразу одержав підстаршинський ступінь. З цією армією в службі прибув на Захід, до Німеччини. Б. Кармелюк у нашій громаді був дуже діяльним, починаючи від місцевого хору, бо був обдарований гарним голосом; брав участь у всіх місцевих організаціях, як член Управи, а в організації місцевого ООЧСУ його двічі вибирали головою 51-го Відділу й на цьому місці застала його смерть.

Похороном зайнялася родина дружини покійного Богдана, яку репрезентувала його племінниця Надія Волошин-Дельонас з родиною. Для допомоги їй була управ 51-го Відділу ООЧСУ в Оттаві. Похоронні відправи служив о. крилошанин Л. Мудрий. Згідно з бажанням покійного, похороном зайнялася похоронна фірма Вальш-Кассеса, Управа 51-го Відділу доклала всіх зусиль, щоб ці відправи випали якнайкраще.

Телефонами повідомлено всіх членів і громадян про його смерть, так що на парастасі за похоронного заведення була вщерть виповнена. Співав церковний хор, в якому покійний був членом. По відправі о. Л. Мудрий попрощав від родини св. п. Богдана від всіх англомовних приятелів, бо покійний мав їх чимало.

Від української громади, прощали: мгр В. Захарчук від 151-го Відділу та секретар Відділу М. Білейчук; Василь Скомський від Відділу УККА, Богдан Качор від ГУ ООЧСУ; Роман Крука від Патріархального Товариства Відділу в Оттаві; Танасій Опарик попросив від церковного хору та заінтонував пісню „Видиш, брате мій“, яку проспівали всі присутні.

Наступного 31-го серпня ц. р. відбувся похорон зі Службою Божою та похоронними відправами в місцевій церкві Святого Покрова в Оттаві. По тим кавалькада вирушила на український православний цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж., де тіло покійного спочило у родинному гробі. Надгробне слово сказав його приятель з рідних сторін Григорій Добуш. Покійний Богдан втішався прихильністю не лише української громади, але й його поважали також особисті приятелі, які співпрацювали з ним в його місці праці. Це виявилось і на похороні, бо домовина була обставлена квітами, не лише від родини, але й від приятелів та організацій, з якими покійний дуже віддано співпрацював.

Закінчив похоронні відправи триніж, в якій взяло участь понад 60 осіб. Започаткував триніж о. Л. Мудрий. Спогадом про покійного Богдана поділявся з присутніми його заступник мгр В. Захарчук, який заініціював збірку на добровільні цілі в його пам'ять, яку перевів М. Білейчук. Від родини зложив подякував присутнім Іван Дельонас. Збірка дала у висліді суму 402 дол., які розділено на різні цілі.

про його смерть, так що на парастасі за похоронного заведення була вщерть виповнена. Співав церковний хор, в якому покійний був членом. По відправі о. Л. Мудрий попрощав від родини св. п. Богдана від всіх англомовних приятелів, бо покійний мав їх чимало.

Від української громади, прощали: мгр В. Захарчук від 151-го Відділу та секретар Відділу М. Білейчук; Василь Скомський від Відділу УККА, Богдан Качор від ГУ ООЧСУ; Роман Крука від Патріархального Товариства Відділу в Оттаві; Танасій Опарик попросив від церковного хору та заінтонував пісню „Видиш, брате мій“, яку проспівали всі присутні.

Наступного 31-го серпня ц. р. відбувся похорон зі Службою Божою та похоронними відправами в місцевій церкві Святого Покрова в Оттаві. По тим кавалькада вирушила на український православний цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж., де тіло покійного спочило у родинному гробі. Надгробне слово сказав його приятель з рідних сторін Григорій Добуш. Покійний Богдан втішався прихильністю не лише української громади, але й його поважали також особисті приятелі, які співпрацювали з ним в його місці праці. Це виявилось і на похороні, бо домовина була обставлена квітами, не лише від родини, але й від приятелів та організацій, з якими покійний дуже віддано співпрацював.

Закінчив похоронні відправи триніж, в якій взяло участь понад 60 осіб. Започаткував триніж о. Л. Мудрий. Спогадом про покійного Богдана поділявся з присутніми його заступник мгр В. Захарчук, який заініціював збірку на добровільні цілі в його пам'ять, яку перевів М. Білейчук. Від родини зложив подякував присутнім Іван Дельонас. Збірка дала у висліді суму 402 дол., які розділено на різні цілі.

Михайло Білейчук

ТЕРОРИСТИ ЗБОМБИЛИ в середмісті Брюсселі чотири-поверховий будинок, у якому приміщувались бюро консервативних груп і партій. З огляду на це, що вибух настиг після години праці, жертв не було і ніхто не був поранений. Ліві прокомуністичні групи повідомили опісля телефонічно редакції деяких бельгійських газет і пресових агентств, що збомблення голвоних бюро консервативістів їхнє діло і вони веруть на себе повну відповідальність за цей акт. На протязі останніх 15 днів ліві екстремісти виконали вже кілька бомбових замахів на праві і консервативні угруповання. Головний прокуратор зарядив докладне слідство у справі поживаження терористичної діяльності лівих.

МЕДИЧНА РАДА СТЕЙТУ Мишиген заборонила спеціальні урологів на два тижні виконувати операції тому, що він дозволив своєму 14-літньому синові асистувати при одній із урологічних операцій, яку він перерахував, помімо спротиву лікаря, що давав наркозу. Щаслива пацієнтка видужала і не знала про цей випадок, але лікар признав свою помилку, тим більше, що дозволив синові навіть виконати два шви.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Незабутної ТЕТІ

бл. п.

проф. КЛИМЕНТИНИ (МУХИ)
КУЛЬЧИЦЬКОЇ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.
в вівторок, 23-го жовтня 1984 р., о год. 8-й ранку
Сестринка — АСЯ ЛИСИНЕЦЬКА з родиною

Помоліться за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА
СВЯТА ЛІТУРГІЯза спокій і вічну радість душ померлих Членів
Фонду Катедр УкраїнознавстваВпреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну
Святу Літургію, в неділю, 28-го жовтня 1984 р., о год. 10-й
ранку, в УПЦеркві Всіх Святих, в Нью Йорку,
за Благословенної Пам'яті:

СТАНІСЛАВ БЕРЕСТЯНСЬКУ	Д-ра ВОЛОДИМИРА МИГАЛЯ
ЯРОСЛАВА БЕРЕСТЯНСЬКОГО	Проф. ПАВЛА СИРОТЮКА
ІВАНА БІШКА	Д-ра ВОЛОДИМИРА ТОПОЛЬНИЦЬКОГО
АНДРЕЯ І МАРІО ІЛЬКІВ	МИХАЙЛА ФЕДЬКА
МИРОСЛАВА КУЧМУ	АВГУСТИНА ХОМУ

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих
наших друзів.
Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби,
щоб поєднатися з нами в поході молитви до Всевисшнього
за тих, хто творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих,
що дня 15-го жовтня 1984 р. відійшла в Вічність
наша Найдорожча
МАТИ, СЕСТРА І ШВАГРОВА

бл. п.

НАТАЛЯ МОЧУЛА

проживши 52 роки, народжена в Чернівцях, Буковина,
Україна.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го жовтня 1984 р. в похоронному заведенні Senko Funeral Home, Hempstead, N.Y.
ПОХОРОН — в середу, 17-го жовтня 1984 р., о год. 9:30
ранку з похоронного заведення до церкви св. Володимира в
Гемстед, Н. Й., опісля на цвинтар East Ridgewood в Кліфтоні,
Н. Дж.

Горем прибиті:

дочка — ТАНЯ
сестра — АЛЬМА БАТІГ
швагрі: МАРИЯ МОЧУЛА
ЕЛІЗАБЕТА ТИХО
швагрі: ВОЛОДИМИР БАТІГ
ВАСИЛЬ І МИХАЙЛО МОЧУЛИ
та кузини і племінники

В тяжкій смутку повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих,
що в ранніх годинах у вівторок, 16-го жовтня 1984 р. упокоїся в Бозі після важкої недуги
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п. д-р

БОГДАН ДЗЕРОВИЧ

колишній Голова Апеляційного Суду у Львові, учасник Визвольних Змагань, старшина
Української Галицької Армії, голова Товариства Українських Правників в Америці,
народжений 1-го вересня 1897 р. в Миколасів над Дністром.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 19-го жовтня 1984 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку, Н. Й.,
СЛУЖБА БОЖА в суботу, 20-го жовтня 1984 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, а опісля ПОХОРОН на українському православному цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому горю:

дружина — ОЛЯ
дочка — ХРИСТИНА ЗАРИЦЬКА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
сини:
АРІАН з дружиною ІОНОУ
СТЕФАН

внуки:
ВОЛОДИМИР ЗАРИЦЬКИЙ
БОГДАН ЗАРИЦЬКИЙ з дружиною МЕЛІНДОЮ
АНДРІЙ, ОЛЕКСАНДЕР, ДЕЙНА, СТЕФАНІЯ ДЗЕРОВИЧІ
правнук — БОГДАН ЗАРИЦЬКИЙ
свати — ЛЕОНІД І ОЛЕНА ГАЙДАМАКИ
Ближча і дальша Родина

Замість квітів просимо складати жертви на вшанування української католицької церкви в Флориді.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
12-й Відділ в Чикаго
має шану запросити Вас з Ріднею на

БЕНКЕТ

з нагоди 50-літнього Ювілею нашої Організації
який відбудеться

в неділю, 21-го жовтня 1984 року
в Di Leo's — Ballroom, 5700 N. Central Ave., Chicago, Ill.
Коктейль з перекусом год. 1:00 по пол.
Бенкет з мистецькою програмою год. 2-га по пол.
Головний промовець ПАВЛИНА РІЗНИК з Фльориди
Ведуча бенкетом АННА КУЗИК

Студійний Осередок Української Культури
при Менор Джуніор Коледжу
впаштовує

УКРАЇНСЬКИЙ
ФЕСТИВАЛЬ

Неділя, 21-го жовтня 1984 року
12-та опівдні — 7-ма веч.
Мистецька програма: 1-4 по пол.

Менор Джуніор Коледж
Факс Чейс Ровд 1 Форест Авеню • Дженкінгтон, Па.

• Показ майстерності народного мистецтва
• „Ярмарок“. Продаж виробів народного мистецтва
• Наша кухня: голубці, пироги, ковбаса

• Тада аеростатом (залежно від погоди)
• Юні бандуристи — школа са. Ніколая
• Карпати — музична група
• Волошки — Український танцювальний ансамбль з Філадельфії
• Поптава — Український танцювальний ансамбль з Пітсбургу
• Українські танцюристи паравії са. Анна з Ворінгтона
• Юні Волошки — танцювальний ансамбль з Філадельфії
• Вокальна група під проводом проф. Зой Маркович

СТОЯНКА АВТ
БЕЗПЛАТНА
Вступ
\$2.00 ДОРОСЛІ
\$1.00 ДІТИ

1984
Майстер
МИРНА ГОЛЕЙ
демонструє:
прядіння,
фарбування
і ткання
Мистична

ХРИСТИНА СЕНЬКІВ
виставка картин,
малюнків
Directions and/or
information
Call (215) 885-2360

В разі
дощу
фестиваль
відбудеться
в середній
будинку

Представник ФКУ відвідав Манітобський університет

Вінніпег, Ман. (Я. Р.) — Представник Фонду Катедр Українознавства (ФКУ) д-р Роман Процик відвідав Вінніпег і 26-го вересня виступив в УВАН, а 27-го виступив перед студентами і викладачами Славистичного відділу Манітобського університету.

Д-р Процик, за фахом мікробіолог, подав коротку генезу постанови УНІГУ й ін формачі про катедри української історії, літератури й мовознавства. Він детальноше зупинився над теперішнім головним проєктом Гарвардського інституту — монографією Роберта Конквеста про причини й наслідки голоду в Україні в 1932-33 роках, про діяльність Джеймса Мейса та інші, заплановані Інститутом англійські публікації про голод, що вкортоті з'являються в американських видавництвах.

Д-р Процик подав студентам загальні інформації про т. зв. великий гарвардський проєкт відзначення 1000-ліття хрищення України та про успіхи й труднощі мобілізування й координації українських наукових, церковних та громадських інституцій довкола цієї надконфесійної і надідеологічної події.

З інформації, поданих доповідачем і деяких комунікатів дотепер проголошених у пресі, виявляється, що розбіжності відносно формату святкування 1000-ліття більш персональні, як принципові й тому до зговорення напевно дійде. Перед українською громадою стоїть важливе питання — як заангажувати в цих святкуваннях неукраїнські науки й церковні кола, а може й політичні.

Виступ д-ра Р. Процика

зробив позитивне враження на студентів і своїм здоровим розумінням українських наукових проблем, і ролі, яку український Гарвард старастя відіграв в дуже складному й не завжди українським питанням прихильному американському науковому кліматі.

Фактом є, що УНІГУ, як інші українські наукові інституції є постійно конфронтовані тенденційними напруженнями між т. зв. псевдоправд, які гвалтують невинну суть науки — правду. Тому завданням нашої науки є складати ці напруження й підважувати існуючі міти й псевдоправди, а це процес довгий і трудний.

Події в житті нашої громади останніх років показали, що в критичні моменти, як Фенікс з попелу, народжується й перемагає у нас здоровий глузд та інстинкт самозбереження. Щоб тільки за велике діло бралися люди великого розуму й такого ж серця. А вони, безперечно, у нас є.

Філадельфія і околиця!

В неділю, 28-го жовтня 1984 р., о год. 2-й по пол.
в залі Дому Українського Народного Союзу
при 5004 Н. Олд Йорк Рд., Філадельфія, Па.
відбудеться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163,
173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321,
324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424,
430 і 479.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка дотеперішньої організаційної праці Округу.
3. Обговорення посиленої, осінньої організаційної кампанії.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС
Іван Одежинський, головний радник УНС
Василь Пастушок, головний радник УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ, голова

ВАСИЛЬ КОЛІНКО
секретарІВАН ДАНКІВСЬКИЙ
касир

Концерт Українського Музею в Нью Йорку

ЛІДІЯ АРТИМІВ
піаністка

Alice Tully Hall, Lincoln Center for the Performing Arts
140 West 65th Street, New York, N.Y. 10023

Неділя, 11-го листопада 1984 р., 7:30 вечора

Теори Барвінського, Брамса, Дебюссі, Лисенка і Шопена

Квитки в ціні 20, 15 і 10 дол. при касі, в кравчині АРКА — (212) 473-3550 і в Українському Музеї — (212) 228-0110

По Концерті ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ, The Ginger Man, 51 W. 64th St., New York City 9:30-11 веч. Ціна: \$30.00

Хто прийде...

(Закінчення зі стор. 2)

хлопотів ще одного державного похорону.

На Заході теж припускають, що кремлівські заправила можуть встановити перехідний час владі, у якому Горбачов, чи хтось інший, з молодших ватажків, може служити як „княжич-регент“. У Союзному Союзу може постати така форма влади, у якій Горбачов буде назначений як намісник і виконуватиме повну владу, залиши Чernenka далі як фігуру найвищого ватажка.

„Старші секретарі“

Американські кремлезнавши думають, що якщо наступити зміна владі, то після того буде поширено групу, яку тепер називають „старшими секретарями“, які є повними членами Політбюро і рівночасно членами секретариату Центрального Комітету. Під сучасну пору є тільки трьох таких „старших секретарів“ — Черненко, Горбачов і колишній голова партії Ленінград Грігорій Романов, у порівнянні до нормального числа між п'ятьма і десятима членами. Загалом припускають, що 58-річний Романов є головним конкурентом Горбачова в наслідстві на найвище місце на Кремлі.

Підвищення деякого з молодших ватажків до цього вищого становища буде головною ознакою переходу влади до рук молодшого покоління. Правдоподібно, кандидатами до підвищення вважають В. Долгих, 59 років; Романова, 58 років; ватажка комуністичної партії України Володимира Шербицького, 66 років.

Один з американських старших кремлезнавців є думки, що старе покоління кремлівських ватажків своєї влади добровільно не передасть. Він припускає, що вони будуть цупко держати керму у своїх руках і

без боротьби її молодшому поколінню не віддадуть.

На думку автора статті, володіння старшого покоління в Кремлі на Черненков не скінчиться. Чи він відійде добровільно, тобто зрезигнує зі свого найвищого становища із-за здоров'я причин, чи його силою усунуть, а чи він помере, то на його місце прийде ще один і останній ватажок старшого покоління — Андрій Громико. Бож просто неможливо собі уявити, щоб його — заслуженого для союзу ватажка до керівної влади. Виявляє, що між старими кремлівськими головами є тасме домовленість, щоб усі заслужені для СССР іхні ватажки посиділи бодай коротко на кремлівському престолі. Останнім із них, мабуть буде Громико.

Та найкращою відповіддю на припущення і здогади про те, що станеться у Кремлі є наша українська пословиця: „Пожижем побачим“.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАНЕЛЬ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — В суботу, 20-го жовтня ц.р., о год. 7-й вечорі тут у приміщенні Літературно-мистецького клубу (Дім ОУВФ), при 136 Друта авеню, відбувається інформаційна панель, який розглядатиме проблему найновіших втікачів з Польщі. В панелі братимуть участь: українка з Польщі Анна Сулик, проф. Петро Гой, який відвідував найновіших втікачів у таборах під Віднем в Австрії; Лідія Чорна, учасниця прогулянки „Стежками батьків по Європі“.

Панель спонзорують: Відділ „Самопоміч“, Об'єднання Оборони Лемківщини і Фундація УВУ в ЗСА. Керівниками панелі будуть Петро Матіяшук і Борис Дацків.

Фонд „Поміч Україні“

у Вінніпегу звітує

Наш нинішній звіт покриває період від 1-го січня до 30-го вересня 1984 року і стосується лише тієї частини Фонду, яку адмініструє Манітобська Філія ССУК.

Приходи: пожертви — 22,789.44 дол., відсотки в українських кредитках — 1,079.45 дол., разом приходів було — 23,868.89 дол. Розходи: допомога українцям в Україні — 5,577.04 дол., українцям в Польщі — 3,572.06 дол., дисидентам — 591 дол., українцям в Бразилії — 23,359.30 дол. (в тому величезній сумі іншим країнам Південної Америки). Разом на допомоги видано — 33,099.40 дол., адміністративні видати — 1,090.31 дол., разом розходи виносили 34,189.71 дол.

Різницю між розходами і приходами покриваємо з резерву з минулого року. Перед нами стоять ще великі завдання, з яких найактуальніші — це поміч найновішим українським втікачам з Польщі і продовжування допомоги українцям в Бразилії грішми, пакунками, шкільними підручниками і т.п. Наша резерва висчерпується, треба нових фондів. Широкеродно дякуємо українській громадці за надзвичайно щедру жертвенність цього року і просимо оо. парохів і заряди громадських організацій, які раніше цього року не мали змоги перевести в себе збірники Фонд „Поміч Україні“, зробити це, в міру можливостей, ще цієї осені, за що будемо дуже вдячні.

Для ілюстрації, яку варієт має наша допомога для тих, що її отримують, подаємо кілька вишків з листів.

Пишуть нам двос студентів з Польщі: „З великою радістю, пошаною і вдячністю прийняли ми Ваш дарунок. Для нас це не тільки звичайна матеріальна допомога, але й доказ прихильності і присутності людей, які завжди допоможуть, коли скрутний час... Важливо є свідомість єдності з людьми, які хоч далеко, проте, присутність і близькість яких відчувається наявно. Ваш дарунок — це прекрасний цього приклад і доказ“.

Пише нам Ольга Корчагін, учителька з Пруденті-поліс, Бразилія, через яку ми замовили на наш коштів видавництва ОО. Василян підручники для Рідної Школи при одній філії Хліборобсько-Освітнього Союзу в Бразилії: „Ми дуже дякуємо, що ви маєте охоту допомогти у постачанні підручників. Цього нам найбільше потрібно і цим можна причинитися до більшого усвідомлення українського населення. Ми маємо власні підручники в Бразилії, але не всі, що їх потребують можуть собі купити, хоча ціна є дуже низька. Ви добре подумали, щоб замість вислати Ваші підручники, зафундувати тутешні, бо ми можемо їх постачати, тільки не маємо фінансової можливості“.

Ольга Горачук, голова Допомогового Комітету при Хліборобсько-Освітнім

Союзу в Куритибі, Бразилія, дякуючи „за княжич дар на допомогу для наших людей, що потерпіли від повені“, повідомляє: „Частина цих грошей, що Ви прислали, буде використана для купівлі селекційного насіння для наших хліборобів в потребі, а решта буде розділена для потребуючих“.

Григорій Горділ, колишній голова філії ХОС в Унії да Віторія, Бразилія, повідомляє: „Минулого тижня був у мене голова ХОС п. Безручка з Куритиби. Він відвідує всі філії. Він планує допомогти хліборобам, за гроші, які дістає від Вас, хоче закупити насіння. В нас наближається весна. Яку кількість грошей Комітет має, якось ніяково було питати, але він людина дуже справедлива... Питає, чи пакунки з уживаним одягом є дійсно важливою допомогою. Дорогі наші друзі, я не маю слів, щоб Вам могли описати радість чотириста родин, які живуть в Унії да Віторія. В такій трагедії, яку ми пережили — це є велика поміч, тим більше моральна. Забуті і заганяні вунки і правнуки наших піонерів пробудилися і віджили і пригадали собі своє походження“.

Молодий український з жінкою і двома малими дітьми, який різним крутими дорогами втік з України і тепер перебуває в Західній Німеччині, отримавши нашого листа з повідомленням, що ми його спонзоруємо на приїзд до Канади, пише: „Нарешті отримав від Вас чимось найважливішого в моєму житті листа. Цей Ваш лист вернув мені віру в українську співдружність та самопоміч, додав отухи та вплив своєї крові в жилі, давши нам надію на наше майбутнє в українському середовищі серед близьких серцю співвітчизників та зичливих людей. Шкода лише, що нам прийшли чекати на цього листа довгими днями, тижнями та місяцями, які були прикрі та гіркі, але не варто про них тепер згадувати, тим більше, що все це виникло в наслідок непорозуміння зі зміною адреси“.

Скажіть, чи не приємно допомогти українській людині в потребі? Пожертви на Фонд „Поміч Україні“, в тому і на поміч українцям в Бразилії, просимо вислати до Централі ССУК: Ukrainian Canadian Social Services, P. O. Box 168, Station „M“, Toronto, Ontario, M6S 4T3, або до Філії ССУК в вашій околиці, або до нашої Філії на нижчеподану адресу. Всі пожертви звільнені від податкового податку. Просимо також звертатися до ССУК за адресами для висилки пакунків до Бразилії.

За Манітобську Філію ССУК

Петро Салига, голова,

Осип Сливинський, секретар

Ukrainian Canadian Social Services
Manitoba Branch,
456 Main Street, Winnipeg,
Manitoba R3B 1B6, Canada

Найгартський Окружний Комітет УНС
повідомляє, що
в суботу, 27-го жовтня 1984 р., о год. 7-й веч.
в залі св. Княгині Ольги
при 136 Друта авеню, КТ. КАТЕРІНС, Онт., Канада
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКОРУГІ

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Програма організаційної праці Окоруги за останні місяці
3. Доповіді: головного передсідника УНС-д-р ІВАНА ФЛІСА і головного директора для Канади сен. ПАВЛА ЮЗІКА цього року
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття наради

До участі в нарадах запрошуються всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції.

У зборах візьмуть участь.

Д-р Іван Фліс, головний передсідник УНС
Сен. Павло Юзик, головний директор для Канади

Тому, що наради відбуваються в ювілейному році 90-річчя УНСО, до участі запрошуються не лише члени Союзу, але все українське громадянство. Члени Екзективних і своїх доповідях заторгнуть історичні аспекти УНСО.

За ОКОРУЖНУ УПРАВУ.

о. Михайло Блаженко
почесний голова
Михайло Боровський
касир

д-р Богдан Долишній
голова
Ефим Омельченко
секретар

Увага!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
приймає негайно на різні околиці
Америку і Канади

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне життєве забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Досвід продажу життєвого забезпечення побажаний. Інших переважимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

ЗГОЛОШУЄТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Тел: (201) 451-2200.

МИКОЛИ ШЕРБАКА
ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ
поезії (1960-1970)

104 сторінки Ціна \$4.75 + 75¢ порто
Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку

Замовляти: **СВОБОДА BOOK STORE**
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ

І ПООДИНОКІ ОСОБИ

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ

НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ

ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться

Всі рахунки мусять бути заплачені

до 15 днів від дня появи.

Син зеленої Буковини

Тільки той досягне мети,
хто іде,
Тільки той, хто горить —
не згоряє“.

Цими словами українського поета О. Олеса з його твору „Бій за молодість“ хочеться висловити декілька думок, які зараз лягли на душу і серце людини, мов непотрібний камінь, що давить на людське почуття, життя та його радості.

28-го серпня ц.р. в Клівленді Огайо, на 79-му році життя упокоївся в Бозі визначний український лікар, колишній голова Української Санітарно-Харитативної Служби в Австрії, вірцевий громадянин, патріот і соборник всієї України, син зеленої Буковини д-р Володимир Іванович.

Покійний д-р Володимир Іванович був сином українських інтелігентів: батько — Севарин Іванович, колишній полковник армії УНР, мати — вчителька, з дому Марія Душенко, дочка воїна УНР, що в рядах українських армій пройшов тяжкі бої в 1918-1921 рр. Сам д-р Володимир Іванович, тліний останком якого в дні похорону зійшлася віддати шану і поклін невеличка українська громада Клівленду, визначався, перш за все, великою скромністю. Він горів любов'ю до своєї дружини пані Євгенії, з якою пілнотіття ділила дні щастя, дні страхот, дні надій у довгий мандри світами. Він, немача наша велика поетеса Леся Українка, без надії сподівався чогось світлого, кращого для своєї рідної, а понад усе — дорогої для нього Української Землі!

Покійний заархивував студії медицини на Варшавському університеті і вже там як студент і син старшини Української Армії визначався великою особистістю, підкреслюючи завжди свою українську приналежність.

Удар долі покійний д-р Іванович приймав спокійно, без емоцій, бо — все це від Бога! Коли, наприклад, прийшла сумна вістка з Відня, що там помер його рідний брат Микола, д-р права і секретар Централі СКВУ на той час, то він — в задумі і болем у серці — висловився коротко: „Так не має Всевишній, і на це нема рад!“

Покійний вибрав дуже важку і відповідальну професію лікаря. Будучи в Австрії, в місті Зальцбургу, він у 1945-1953 роках був там головним директором лічниці. Скільки добрих, самаритянських прикмет огортали серце і душу цього завжди готового допомогти людині українського лікаря!

В найбільш критичних роках великого Ісходу на кожен емігрант з українських земель. Він з посвятою віддавав свій труд, знання, а понад усе свою людяність, яку не можна заступити нічим!

Був 1949 рік. На терені американської Австрії, головно в американській на той час окупаційній зоні, перебував чимало воїнів УПА, членів Рейдуючих Частин. Траплялися між ними й такі, що потребували лікарської опіки: дехто був поранений під час довгого рейду, інші прийшли з відмороженими частинами тіла. Ліки в той час були мрією багатьох воїнів. Покійний д-р Іванович, будучи директором лічниці,

Український Музей...

(Закінчення зі стор. 1)

Лідію Артимів, яка гратиме на цьому концерті твори Барвінського, Лисенка та Брамса, Шопена і Дебюссі, йде широка й заслужена слава і в слові, і на хвилі естеру, і на сторінках преси, американської й української, навіть світової. Ось відносно недавно, в квітні цього року, концертова піаністка Л. Артимів чарувала знову українського глядача-слухача, граючи на „Великому Симфонічному Концерті Української Музики“ в Карнегі Голл з нагоди 90-річчя Українського Народного Союзу. Тоді, як перше чи пізніше, фахова музична критика не знаходить слів, щоб описати талановиту й добірну гру „найкращої піаністки, яку ми маємо“, — згідно з оцінкою музикознавця Галини Кузьми, яка вчила маленьку Лідію ще в садочку.

Ми довідуємося ще раз, що піаністка народилася у Філадельфії, в родині українських свідомих громадян. У віці 4-ох років вона розпочала науку гри на фортепіано в Українському Музичному Інституті там же, вже у віці 8-ми років солювала вона зі славною Філадельфійською Симфонічною Оркестрою, одночасно йдучи вище й вище в її науці фортепіанової гри у найвизначніших педагогів і в родинному місті. Далі вона навчалася в Кіртсінському інституті та в Філадельфійському коледжі сценічних мистецтв. Під час науки, за її високої класу гри Л. Артимів ставала часто лауреаткою багатьох престижних конкурсів гри на фортепіано.

Незабаром із славного молоденком українською піаністкою познайомилася не тільки Філадельфія, але й інші міста Америки та світу, зокрема її незвичайно тепло прийняла Англія і Шотландія, починаючи з 1978 року, і це там вона награла своїх кілька преграєних платівок: „одну з них музичні критики визнають „Найкращим записом року“ в 1980 році. Знову ж музичний журнал-місячник „Gramophone Magazine“ в 1981 році мав нашу знамениту піаністку на своїй обкладинці на червеному випуску журналу. В самій Америці Л. Артимів з найкращим успіхом виступала з цілим рядом відомих американських оркестрів і слів по всіх містах країни. Не забувала вона і про виступи в Західній Європі, включно з Німеччиною та Фінляндією і грала на Далекому Сході, де вже успішно виступала в Північній Кореї, а має незабаром виступати в Австралії, в Сінгапурі, в Новій Зеландії та в Тайланді.

Але це лише дрібна частинка з її творчої біографії. Про піаністку можна багато прочитати з матеріалу, що його принесли наші відвідувачки до редакції, разом з промовистими світлинами.

Ось оцінки її мистецької гри: „Вроджена, щоб грати“; „Піаністка Лідія Артимів — справжнє диво“; „Музика має сказати слухачеві“; і навіть вередливий або незвичайно стриманий для українців „Нью Йорк Таймс“ не міг не написати, що вона „дуже завантажена артистка, яка прикладає велику увагу до музики, яку преграєно виконувати“. Зате німецька і лондонська преса пишуть про неї щиро й слушно, що „Лідія Артимів виконання є просто-напросто таке, що дух захоплює. Вона — молода левина фортепіанової клавиратури, за-репрезентувала себе як феномен“, або „Лідія Артимів виявила неймовірних розмірів запал і блискучу гру, як також і виключну інтенсивність почуття“. Такі відгуки музичної критики зустрічають її всюди.

Перечитуючи ці захоплюючі оцінки гри молодого українки-піаністки, сповнюється гордошми і подивом для неї, і тоді також розуміється краще ентузіазм і відданість цих чотирьох жінок-гостей у редакції, які хоч і розповіли чимало тут загально на найближче майбутнє, але особливо підкреслили їхнє бажання, щоб, пишучи про їх відвідання в „Свободі“, наголошувати власне всі захоплюючі аспекти цього граючого концерту і самої Л. Артимів, бо Концерт-речиталь її має бути „справжнім духовним бенкетом“ для усіх шанувальників доброї і поважної музики своєї і чужої. Членки УМ запрошують українське громадянство бути учасниками при тому відвідуванні по-відомляють про згадане вгорі товаришське прийняття, на яке бажано взяти в ньому участь обов'язково повинні заздалегідь зголоситися, хоча б тільки тому, що в ресторані буде місця на яких 115-120 осіб. Це буде нагода висловити вдячність великодушній піаністці, яка підняла зустріч Музею і погодилася дати свій речиталь під егідою УМ. Адже це філантропійне діло, а Музейські потрібні фонди і це раз фонди.

Шоправда Музей вітається доброю славою в американських мистецьких установах; він навіть дістає певні грошові дотації на свої освітні програми, але УМ є також нашим українським загальним надбанням, і тому вся українська громада має взяти Музей ближче до серця, підтримуючи його на всіх відтинках його діяльності, працюючи добровільними, складаючи свої пожертви та відвідуючи його імпреси (зараз, наприклад, тут проходить переїзкова виставка під назвою „Українська еміграція в Америці“, до якої видано також добрий каталог, а минулорічна виставка про „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“ в цей час стала пересувною виставкою, що мандрує й мандруватиме по містах Північної Америки. Зараз виставка у Вінніпегу, потім поїде до Торонто й Едмонтона та в інші місцевості). До виставки про еміграцію відомий текст в каталозі належить перу лора Мирона Куропаса, куратора виставки і відомого українсько-американського громадського діяча.

На виставці чи виставках Музею не обмежується, як це можна бачити хоча б з сторінок Музею, що неперіодично появляється як додаток до „Свободи“. Останнє число цього „Вістей Українського Музею“ появилося якраз кілька днів тому, в п'ятницю, 12-го жовтня. Праця Музею дійсно хосенна і після підтримувати не тільки членам СВА, але членам усієї нашої громади у цій країні.

HELP WANTED

TOOL MAKERS — DIE MAKERS
Machinists 1st class
Modern Machine Shop need skilled persons to work on prototypes, dies, jigs & fixtures. Full time & part time.
Precision Parts & Tool Mfg.
P.O. Box 104
Waukegan, N.Y. 12489
(914) 647-5380
4 милі від Союзіаки

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.